

Forslag til forespørgselsdebat om Inatsisartuts holdning til børnefattigdom, problemets omfang og løsninger herpå

(Medlem af Inatsisartut Asii Chemnitz Narup, Inuit Ataqatigiit)

Tak til Inatsisartutmedlem Asii Chemnitz Narup for dette forslag til forespørgselsdebat, som omhandler et emne, der ligger os alle meget på sinde.

Til trods for vores uenigheder her i Inatsisartut, så er jeg ikke et sekund i tvivl om, at vi alle vil det bedste for børnene i vores land. Hvis der var en let, enkel og realistisk metode til, at vi kunne udrydde børnefattigdom, så ville vi jo gøre det med det samme. Desværre er der ikke en let og enkel metode.

I Demokraatit mener vi, at det først og fremmest handler om at sikre, at børnefamilier får lidt flere penge til sig selv hver måned. Her handler det meget om at målrette tiltag. Vi er glade for, at vi fik opbakning fra Inatsisartut til at fjerne afgifter på eksempelvis kaffe og kød. Disse afgiftsfjernelser betyder jo, at den enkelte familie får et større rådighedsbeløb, og dermed bliver den oplevede fattigdom en smule mindre.

Vi er ligeledes nødt til at gøre op med de røde partiers parole om, at alt bliver bedre hvis uligheden bliver mindsket. Dette er simpelthen ikke rigtigt. Der er ikke et eneste barn eller en eneste familie, der får det bedre af at andre får det lidt dårligere. I stedet for at have fokus på ulighed, så bør vi have fokus på at løfte i bunden, så dem der har mindst får lidt mere til sig selv. Dette kan eksempelvis gøres ved at hæve bundfradraget eller sænke indkomstskatteprocenten.

Alt dette er og bliver dog nålestiksoperationer. Vi er også nødt til at tænke langt mere langsigtet. Her vil jeg tillade mig at citere den nu afdøde tidligere sydafrikanske præsident Nelson Mandela:

”Uddannelse er det mest kraftfulde våben, som du kan bruge til at ændre verden.”

Dette stærke udsagn gælder i den grad også herhjemme. På trods af en mangeårig indsats og en enighed her i Inatsisartut om at satse på uddannelse, så er der desværre stadig alt for mange, der bliver tabt i systemet og ikke får en uddannelse. Det har stor betydning i arbejdet med at bekæmpe børnefattigdom, da en uddannelse alt andet lige betyder en højere indkomst for den enkelte og dennes familie. Vi er derfor nødt til fortsat at prioritere satsningen på at endnu flere skal have en uddannelse. Jo flere der får en uddannelse, jo færre børn kommer til at vokse op i fattigdom.

Vi er ligeledes nødt til at prioritere de penge som vi har på en bedre måde. Tillad mig at komme med et par eksempler på forkerte prioriteringer. Det nuværende Naalakkersuisut har valgt at prioritere at give flere penge til ICC på trods af at denne organisation er en NGO, som endda har fået store pengetilførsler fra en privat fond. Naalakkersuisut har også valgt at prioritere hæderslegater til kunstnere. Man er nødt til at

spørge sig selv om sådanne prioriteringer er rigtige, når der er børn, der går sultne i seng?

Det mener vi ikke fra Demokraatits side. Vi mener, at den slags prioriteringer er forkerte. Disse penge burde i stedet målrettes tiltag, der kan bekæmpe børnefattigdom på både kort og lang sigt som for eksempel lempelser på bundfradraget eller en øget satsning på uddannelse.

Det var Demokraatits foreløbige input til debatten.